

det en Ret til at gribe den Gjenstand, som Staten slipper, eller man vil sige, at saalænge som Staten har Lag deri, tør Ingen røre derved, saa forekommer dette mig i Virkeligheden at gaa ud paa det Samme; det er blot et Spil med Ord. Jeg skal midlertid ikke strides om, hvorvidt Ordet „Giendomsret“ eller Udtrykket: „at give Slip paa Eghedsret“ er det Rette, men i hvert Fald er det dog altsaa her Statens Givenslip paa sin Eghedsret, som det Hele dreier sig om, og det er dette, som den lovgivende Magt vil have en vis Part i. Den lovgivende Magt forlanger, at inden Staten giver Slip paa sin Eghedsret, skal den tale med om Betingelserne herfor, men dertil har, som jeg paaftaar, den lovgivende Magt ifølge Grundloven ikke nogen Besjælf. Det er derfor, at jeg modsætter mig, at man opstiller en Betingelse, hvorved der fordræs, at Lovgivningsmagten kommer til at virke paa et Omraade, hvor Regjeringen alene er berettiget til at virke.

Dinesen: Jeg ser nu, at jeg har al Grund til at være tilfreds med, at jeg i forrige Møde reiste det Spørgsmaal, som nu er saa meget omtalt, thi naar den ærede Ordfører kan være tilfreds med den Opfattelse, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) idag, saa har jeg al Grund til at være tilfreds, jeg forlanger ikke Mere end, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds som Ordfører for Mindretallet. Men jeg kunde nok ønske, at den ærede Ordfører gengav mine Uttringer rigtig, som jeg har brugt ved forskjellige Leiligheder ogsaa om denne Sag. Jeg har ikke sagt, saaledes som han nylig tillagde mig, at han som Ordfører ikke maatte udtale Noget, naar han ikke var ganske sikker paa at udtale alle Medlemmers Anskuelse om det paagjældende Spørgsmaal. Hvad jeg har sagt, er, at naar Ordføreren udtaler sig som Ordfører om et Spørgsmaal, hvorom Udvalget i sin Indstilling er enig, han da ikke udtaler Andet, end hvad han ved er hele Udvalgets Mening, og ikke lægger sin egen personlige Opfattelse ind i det, som kun skal gaa og gjælde for hele Udvalgets Opfattelse. Jeg har ved den ærede Folkethingsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) set Exempel paa, at, naar man hører galt, saa svarer man galt; derfor skal jeg ikke indlade mig paa at svare paa, hvad han før sagde, da han omtalte, hvad jeg havde omtalt.

J. Madsen: Jeg tror dog, at den høitæredede Indenrigsminister gjør en vel stærk Paa-stand, naar han vil hævde, at Ingen kan sætte sig i Besiddelse af Noget fra Havet, saalænge Staten ikke fuldstændig har overdraget sin Eghedsret over det, som Nogen sætter sig i Besiddelse af, thi saa vidt jeg erindrer, svarede en forhenværende

Indenrigsminister ved den Leilighed, som er omtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), paa en videre Udvi-lling af det samme Spørgsmaal, at Havet var hver Mand's Giendom, og at den, der satte sig i Besiddelse deraf, ogsaa fik det til varig Besiddelse, hvis Staten ikke gjorde nogen Indsigelse derimod. Han udvilede da videre — jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som jo har den paagjældende Rigsdagsdagsbende for sig, at se efter —, at, hvad enten det var Løse Brag, der omdrev paa Havet, eller det var Giendom, der tilgroede ved Havet, ansaas den, der først satte sig i Besiddelse deraf, som Eier deraf, naar In-gen gjorde Indsigelse derimod. Men Ingen kan gjøre Indsigelse derimod undtagen Staten. Her har Staten i Forbindelse med Amtet og de øvrige Lødsieiere affaaaret et Stykke af Havet ved en Befolknings til de Amlæg, som ere udsorte, eller som skulle udføres. Her har altsaa Staten ved dette Interessentklub sat sig i Besiddelse af et Stykke af Havet, og da de Befolknings, som ere gjorte, tilbels ere gjorte for Statskassens Regning, kan jeg ikke se rettere, end at Lovgivningsmagten ogsaa maa have Indflydelse paa, hvorledes der bliver disponeret over det affaaarne Areal, inden der kan gives Koncession paa sædvanlig Maade. Jeg bestrider ikke, at Koncession kan gives, naar der slet ingen Foranstaltning isærveien er truffen, men naar Vedkommende allerede har gjort Foranstaltning til at indtage Noget fra Havet og gjort Befolknings derpaa, tror jeg, at ingen Andre end de, som have gjort Befolknings derpaa, kunne faae Koncession af den administrative Magt. Jeg tror derfor, at Alt, hvad der her foreslaas med Hen-syn til Hødbysfjord, er fuldstændig berettiget; det er i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad der blev udtalt af en foregaaende Indenrigsminister i Samlingen 1871—72.

Frederiksen: Det forekommer mig, at der er nogen Uklarhed over denne Sags Behand-ling, og at den ærede Minister ikke synes mig uden Skyld deri. Jeg tilstaa, at det forekommer mig var en noget mærkvaerdig Udtalelse af den høitæredede Minister, denne om vor Berettigelse her. Jeg kan ikke se Andet, end at vi ere fuldstændig berettigede til at forlange at være med ved en Disposition af den Bestaaenhed, som her er Tale om. Den ærede Minister anerkjendte jo det Hele for at være et Aktiv, og netop den Udvi-lling, vi i dette Dieblis hørte fra ham, gif jo ud paa at vise, at, hvad der skete ved denne Kon-cessions Meddelelse, var ganske det Samme, som finder Sted i andre Tilfælde ved Meddelelse af Skjøde eller Overdragelse i andre Former. Det Meeste er, at der her er et finantsielt Aktiv, og det forekommer mig, at der ikke kan være fjerneste Tvivl om, at naar der yderligere anvendes direkte Penge paa at skabe dette Aktiv, saa have vi den